

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
AGJENCIONI KOSOVAR PËR PRONA, KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
KOSOVSKA AGENCIJA ZA IMOVINU, ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-230/15

**Priština,
18. april 2018.**

U postupku:

R. M. B.

Žalilac

Žalbena veće KAI pri Vrhovnom sudu Kosova sastavljeno od sudija Beshira Islamija, predsjedavajućeg sudije, Anne Bednarek i Ragipa Namanija, članova, odlučujući po žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/260/2014 (spis predmeta upisan u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA16381), od 21. oktobra 2014. godine, nakon većanja održanog 12. aprila 2018. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Žalba R. B. protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/260/2014 od 21. oktobra 2014. godine, u meri u kojoj se tiče zahteva upisanog u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA16381 odbija se kao neosnovana.**
2. **Odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/260/2014, od 21. oktobra 2014. godine, u meri u kojoj se tiče zahteva upisanog pod brojem KPA16381 se potvrđuje.**

Proceduralni i činjenični istorijat

1. Dana 30. oktobra 2006. godine R. B. (u daljem tekstu: Žalilac) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći vraćanje u posed katastarske parcele br. 415/1, po kulturi njiva 5. klase, na mestu nazvanom „Utrina“, katastarska opština Podujevo (u daljem tekstu: potraživana imovina). Žalilac je izjavio da je on nasledio imovinu od svog oca na osnovu Ostavinskog rešenja O. Br. 29/94. Gubitak poseda nad potraživanom imovinom se desio 11. juna 1999. godine. Po rečima žalioca potraživanu imovinu je uzurpiralo Udruženje veterana.
2. Uz svoj zahtev on je podneo KAI-u, između ostalog, sledeća dokumenta:
 - Kopiju administrativne odluke br. 461-19/93 od 25. oktobra 1993. godine koju je donela Komisija za povraćaj zemljišta, Opštine Podujevo, kojom je žalioцу i njegovom bratu Ž. u posed i vlasništvo vraćena nepodeljena katastarska parcela br. 415,
 - Kopija Ostavinskog rešenja br. 29/94 od 5. decembra 1994. godine koju je doneo Opštinski sud u Kuršumliji – Odeljenje u Podujevu, kojim je žalilac proglašen suvlasnikom potraživane imovine,
 - Kopiju Dopunskog ostavinskog rešenja br. 28/94 od 5. decembra 1994. godine koje je doneo Opštinski sud u Kuršumliji,
 - Kopiju rešenja br. 952-3-87/95 od 2. marta 1995. godine, koje je doneo Republički institut za geodeziju Srbije – Služba za nepokretnu imovinu, kojim je odobreno Dopunsko ostavinsko rešenje br. 28/94 Opštinskog suda u Kuršumliji da žalilac i njegov brat budu upisani kao suvlasnici potraživane imovine,
 - Kopiju posedovnog lista br. 177 koji je izdala Katastarska opština Podujevo dana 23. marta 1995. godine koji navodi da je potraživana imovina upisana na ime žalioца i njegovog brata kao suvlasnika 1/2 idealnog dela,

- Kopija posedovnog lista br. 176 od 18. maja 2010. godine koju je doneo izmeštenu katastar na osnovu kojeg je žalilac upisan kao suvlasnik $\frac{1}{2}$ idealnog dela potraživane imovine,
 - Kopija plana br. 176 iz 2012. godine kojim je potvrđeno da je žalilac suvlasnik $\frac{1}{2}$ idealnog dela potraživane imovine.
3. Izvršni sekretarijat KAI je poslao obaveštenje o zahtevu 27. juna 2008. godine i 26. maja 2014. godine i našao je da je potraživana imovina pretvorena u memorijalno groblje pod upravom opštine Podujevo. Obaveštenje o učešću u postupku KAI uručeno je direktoru Uprave za geodeziju i imovinu opštine Podujevo, g. A. L., koji je isto potpisao bez potraživanja bilo kakvih prava nad potraživanom imovinom. On je izjavio da je potraživana imovina dodeljena kako bi služila kao memorijalno groblje od strane Vlade Kosova u koordinaciji sa Ministarstvom životne sredine, Opštinom Podujevo i Poljoprivrednom zadrugom „Perparimi“. Na kraju, on je izjavio da je imovinu privatizovala Kosovska agencija za privatizaciju. Dana 1. jula 2010. godine obaveštenje o potraživanju je obavljeno u informatoru br. 3 Kosovske agencije za privatizaciju i takođe je dostavljeno Opštinskom sudu u Podujevu i Prištini, Katastarskoj službi, regionalnoj kancelariji UNHCR, DRC-u.
 4. Niko nije podneo odgovor na objavljen zahtev.
 5. Prema verifikacionom izveštaju Izvršnog sekretarijata KAI od 22. septembra 2014. godine rešenje br. 361-19/93 od 25. oktobra 1993. godine kojim je Komisija za povraćaj zemljišta Opštine Podujevo vratila katastarsku parcelu br. 415 žaliocu i njegovom bratu negativno je potvrđena (ovaj dokument nije pronađen ni u Srbiji ni na Kosovu). Osim toga, Katastarsko rešenje br. 952-3-87/95, od 2. marta 1995. godine je negativno potvrđeno (nije pronađeno ni u Srbiji ni na Kosovu).
 6. Smatra se da dokumenta koja je žalilac podneo, odnosno Ostavinsko rešenje i dopunsko ostavinsko rešenje O. Br. 29/94 od 5. decembra 1994. godine, nisu povezana sa potraživanom imovinom prema verifikacionom izveštaju KAI od 24. februara 2014. godine, posedovni list br. 177 je potvrđen u Katastarskoj službi u Kruševcu pod napomenom da je posedovni list promenjen iz broja 177 u 176.
 7. Izvršni sekretarijat je ustanovio da prema uverenju o pravima na nepokretnu imovinu Ul.71712060-00073, koje je izdala Katastarska služba Podujeva dana 30. marta 2010. godine potraživana imovina se vodi kao društvena imovina pod imenom preduzeće „Poljoprivredna zadruga“.
 8. Žalilac je kontaktiran od strane Izvršenog sekretarijata KAI 20. avgusta 2009. godine i on je obavešten o negativnom rezultatu verifikacije. Od njega je traženo da dostavi dodatne dokaze kako bi dokazao svoje vlasništvo ali on nije dostavio nijedan dopunski dokaz do dana kada je predmet prosleđen na odlučivanje.
 9. Dana 21. avgusta 2014. godine Kosovska agencija za privatizaciju je u svom informativnom dopisu odgovorila Izvršnom sekretarijatu KAI i potvrdila da je žalilac podneo zahtev za potraživanje za istu imovinu Posebnoj komori Vrhovnog suda i da se postupak vodi pod brojem Ref. br. C-III-14-0180. Od 1996. godine do 1999. godine potraživanom imovinom je upravljala PZ „Besa“, dok je od 1999. godine prenetu pod upravu *Kosovske poverilauke agencije*,

sada Kosovske agencije za privatizaciju, a od septembra 2013. godine društveno preduzeće je bilo u postupku likvidacije.

10. Dana 21. oktobra 2014. godine KIZK je svojom odlukom KPCC/D/A/260/2014 odbacio zahtev shodno članu 18. UNMIK-ove Uredbe br. 2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući i poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, zbog činjenice da je na osnovu verifikacije po službenoj dužnosti od strane Izvršnog sekretarijata ustanovljeno da ova stvar nije u nadležnosti Komisije iz razloga iznetih u obrazloženju svoje odluke u stavu 39. zbog postojanja pravnog postupka koji je na rešavanju pred nadležnim sudom koji je podnosilac zahteva pokrenuo pre 16. oktobra 2006. godine u vezi sa potvrđivanjem njegovih vlasničkih prava nad potraživanom imovinom.
11. Oduka KIZK-a je uručena podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: Žalilac) 4. marta 2014. godine. On je podneo žalbu 27. marta 2015. godine.

Navodi žalioaca

12. Žalilac navodi da odluka KIZK-a sadrži bitnu povredu proceduralnog zakona, pogrešnu primenu materijalnog zakona i netačno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što je ključno za rešavanje po zahtevu za utvrđivanje prava na korišćenje i ponovno stupanje u posed nad poljoprivrednim zemljištem i iz pomenutih razloga odluka KIZK-a je nepravedna i nezakonita.
13. Dalje u žalbi žalilac uglavnom opisuje postupke u vezi sa zahtevom koji je on podneo KIZK-u. On u celosti temelji svoje pravo nad potraživanom imovinom na dokumentima koje je priložio uz zahtev, opisujući činjenice i dokumenta na osnovu kojih on tvrdi da je on zakoniti vlasnik potraživane imovine.
14. Žalilac u celosti poriče da je on podneo tužbu pred Posebnom komorom Vrhovnog suda u vezi sa bilo kojim svojinskim pravima ili u vezi sa potraživanom imovinom pre ili nakon 16. septembra 2006. godine i izjavljuje da je on stekao pravo nad imovinom putem zakonske procedure pre 1999. godine.
15. Na kraju, žalilac traži od Vrhovnog suda da nakon što preispita dokaze i ustanovljene činjenice donese odluku kojom će poništiti napadnutu odluku KIZK i da vrati predmet na ponovno odlučivanje ili da donese odluku kojom će potvrditi žaliočev zahtev za ponovno stupanje u posed nad potraživanom imovinom.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

16. Žalba je podneta u roku od 30 dana na način predviđen članom 12.1 Zakona br. 03/L-079 i samim tim žalba je prihvatljiva.

Meritum žalbe

17. Vrhovni sud je preispitao napadnutu odluku i nakon ocenjivanja navoda žalioaca sadržanih u njegovoj žalbi i sadržaja spisa predmeta, shodno odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006, nalazi da odluka KIZK ne sadrži bitnu povredu procedure, pogrešnu primenu važećeg materijalnog prava i ne sadrži nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje na način kako je izjavljeno u žalbi. Samim tim žalba ne može biti usvojena.
18. Prema članu 18. UNMIK-ove Uredbe 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, predviđeno je da će nadležnost Komisije biti isključena ukoliko je pokrenut sudski postupak u pogledu zahteva pre 16. oktobra 2006. godine, kada je UNMIK-ova uredba stupila na snagu.
19. Na osnovu informativnom dopisa Kosovske agencije za privatizaciju br. 10199, od 21. avgusta 2014. godine, poslatog Kosovskoj agenciji za imovinu u pogledu njenog zahteva po službenoj dužnosti, kojim se ova druga agencija obaveštava da što se tiče potraživane imovine žalilac je podneo tužbu Posebnoj komori Vrhovnog suda i da je u pogledu potraživane imovine u toku sudski postupak i taj predmet je upisan pod brojem br. C-III-14-0180. Osim toga, prema ovoj informaciji naglašeno je da je navedena imovina bila pod upravom PZ „Besa“ u periodu od 1996-1999. godine i da je to preduzeće bilo podvrgnuto postupku likvidacije koja je počela 9. septembra 2013. godine. Potraživanom imovinom je upravljalo DP, sada je pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju i Agencija će učestvovati u postupcima pred KAI u vezi sa spornim parcelama. Na kraju ovog dopisa rečeno je da Kosovska agencija za imovinu nije nadležna za društvenu imovnu na osnovu pravnih odredaba na snazi, Vrhovni sud treba da delegira tužbu Posebnoj komori vrhovnog suda.
20. Iz situacije iznete u prethodnom stavu, na osnovu procene suda, napadnuta odluka KIZK-a u kojoj je zaključeno da je zahtev odbačen od strane Komisije zbog odsustva nadležnosti je pravična i zakonita. Samim tim, dalje procesiranje zahteva u vezi sa potraživanom imovinom u nadležnosti je Posebne komore Vrhovnog suda a ne Komisije i Žalbenog veća KAI pri Vrhovnom sudu Kosova.
21. Na osnovu nalaza Suda navedenih iznad i na osnovu informativnog dopisa Kosovske agencije za privatizaciju javlja se da se potraživana imovina smatra društvenom imovinom koja se vodi na ime PZ „Besa“ i kao takva je deo postupka likvidacije i samim tim isključivu nadležnost nad tom imovinom ima Posebna komora Vrhovnog suda Kosova shodno članu 4.1 (c) i članu 5.1 (a) UNMIK-ove Uredbe 2008/4, izmenjene Zakonom br. 04/L-033, u skladu sa izmenama i dopunama izvršenim u njemu. Bez obzira na tvrdnju žalioaca da on nije pokrenuo postupak pred Posebnom komorom jasno je da zahtev ne potpada pod delokrug nadležnosti KAI već pod isključivu nadležnost Posebne komore.

22. Samim tim, shodno članu 11.4, podstavu (b) UNMIK-ove Uredbe 2006/50, izmenjene Zakonom br. 03/L-079, isto kao i u napadnutoj odluci, žalba je odbačena zbog odsustva nadležnosti i samim tim nije odlučeno po meritumu predmeta.
23. Na osnovu činjenica iznetih u prethodnim stavovima, Vrhovni sud zaključuje da je odluka KIZK-a pravična i zakonita i nudi dovoljna objašnjenja. Napadnuta odluka ne sadrži nikakvu bitnu povredu proceduralnog zakona, shodno članu 12.3 UNMIK-ove uredbe 2006/50, izmenjene Zakonom 03/L-079, samim tim se žalba odbija kao neosnovana i napadnuta odluka KIZK-a se potvrđuje kao pravična i u skladu sa zakonom br. 03/L-079.
24. Ova presuda ne sadrži prejudiciranje prava žalioaca da podnese tužbu pred nadležnim organom ili nadležnim sudom, ukoliko on smatra da je to u njegovom pravnom interesu.

Pravni savet

Shodno članu 13.6 UNMIK-ove Uredbe 2006/50, izmenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Anna Bednarek, EULEX sudija

Ragip Namani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, EULEX pisar